GRADSKA BIBLIOTEKA
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. Mali oglasnik 10 riječi D. 3.50 svaka daljnja 25 p. Priopćeno po retku D 10 — Plativo i tuživo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE. Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin. Šibenik, Ul. Episkopa Milaša. Izdavač Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 — Odgov. urednik Milan Radojković

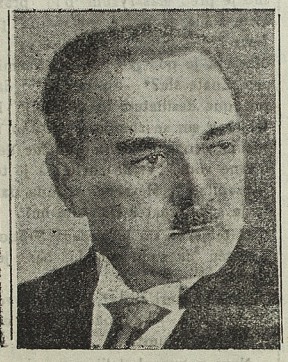
POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.— Pretplata mjesečno Din 12.- Inostranstvo Din 20. Čekovni rač. Zagreb 38.114 - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA III | ŠIBENIK — 28 DECEMBRA, 1935 — SPLIT | BROJ 313

Nova Jugoslavija

Prilikom i ovog osamnaestog Božića od našeg nacionalnog oslobodjenja i ujedinjenja prisiljeni smo na konstataciju bolne činjenice, da napori za privredno jačanje naše zemlje nijesu uspjeli skoro u nikakovom pravcu.

Dokaz za to pružaju prilike u našem općem privrednom životu, za

G. Dr. Milan Stojadinović

koje se može kazati, da postaju iz dana u dan sve lošije i uslijed toga nije nikakovo čudo, što se opaža opće nezadovoljstvo.

U ovakovim prilikama najuzvišeniji interesi nacije i države kategorički zahtjevaju promjene i Bog dao, da do njih čim prije dodje.

Eksperti nizom godina se trude, da pronadju uspješan lijek našem oboljelom ekonomskom organizmu i po mnogim znacima dade se zaključiti, da su došli do jedinog ispravna uvjerenja, da se taj spasonosni lijek može naći jedino u izjednačenju Slovenaca, Hrvata i Srba u svim pravima i dužnostima u njihovoj Jugoslavenskoj Državnoj Zajednici.

Iz uspostave takovog — Bogu i pravim ljudima povoljnoga stanja narasti će i duševno jedinstvo svih triju djelova naše nacije, koje je najglavniji elemenat za opstanak svake ljudske zajednice.

Svi razumi i misaoni ljudi dobro znadu, da je realna i apsolutna ravnopravnost svih triju spomenutih faktora na svim linijama zajedničkog državnog života osnovni preduvjet za naše ekonomsko ozdravljenje i za duševno stapanje u jednu jaku nacionalnu jedinicu.

Takova ravnopravnost sačinjava dakle opći imperativ, komu samo morbozni egoizam, uskogrudnost i kratkovidnost mogu dà prave opoziciju.

Nema iskrena rodoljuba, nema istinski — civilizovana — egoizmom ili fanatizmom nezaslijepljena čovjeka, koji bi — gledajući kroz cifre — mogao metnuti ruku na svoje čestito srce i kazati, da je ravnopravnost ovih svih triju bratskih plemena u njihovoj nacionalnoj zajednici do sada bila potpuna i apsolutna.

Ova nepotpunost ravnopravnosti stvorila je štetnu političku arenu, koja je gutajući dragocjene žrtve i kočeći normalni razvoj našeg ekonomskog života otvorilà Hrvatsko pitanje, bez čijeg sretnog rješenja nemože doći ni politička ni ekonomska konsolidacija naše lijepe zemlje.

Temeljito i trajno rješenje svih sudbonosnih problema, sačinjava u da našnjoj atmosferi najuzvišeniju misiju, kojn je preuzela Vlada g. Dr. Milana Stojadinovića, koja stišavanjem duho va uspješno sondira teren za konačno rješenje ovih krupnih problema, a na om njezino m dosta trnovitom putu rate je neograničene simpatije svih na etičkim načelima odgojenih gradjana naše velike zajedničke domovine.

U rješenju Hrvatskog problema leži ključ za rješavanje svih ostalih životnih pitanja, o kojima ovisi dolazak nagle i jake evolucije, koja će — prelazeći preko nezasitnih ambicija pojedinaca postaviti najsigurnije temelje preporodjenoj Novoj Jugoslaviji kao zajedničkoj domovini Hrvata, Srba i Slovenaca i time realizovati stoljetne snove njezinih najboljih sinova.

U znaku dobre i odlučne volje za konačno rješenje spomenutih problema na svim mjerodavnim mjestima, dolazi najviša duhovna utjeha našega naroda, dolazi 1935. Rodjendan ISUSA čovjeka Boga i najvećuje nam dolazak preporoda u okviru Njegove nauke, najvećuje nam dakle dolazak evolucije, kojoj se nemože uspješno oduprijeti nikakova materijalna silà.

I. Ž.

Pitanja i odgovori

London 28. Saradnik za vanjsku politiku lista „Daily Herald" *doznaje da su povoljno odgovorile sve mediteranske države na engleski upit o pružanju pomoći u slučaju rata na Sredozemnom moru to stavivši na raspolaganje sve* **svoje kopnene, pomorske i vazdušne snage.** Saradnik tvrdi da su ambasadori i poslanici spomenutih država već o toj odluci svojih vlada obavijestili gosp. Mussolinija

Velika Britanija je zatražila od Grčke da joj u slučaju rata ne stavi samo na raspolaganje njezine ratne lađe, nego i ratne luke i to Navarino one na Kreti. Britanski poslanik u Ateni imao je jučer dvosatni razgovor sa grčkim ministrom predsjednikom, koji mu je saopćio da će se Grčka strogo držati svojih obaveza kao članica Društva Naroda. **Turska i Jugoslavija su odgovorile da su pripravne poslati svoje vojske, ratne brodove i zračne jedinice u pomoć Engleskoj ako bude napadnuta od Italije.** I Čehoslovačka je obećala svoju pomoć, a tako i Rumunjska. Između engleskog i francuskog admiralštaba još uvijek se vode razgovori o stavljanju francuskih mediteranskih ratnih baza Engleskoj na raspolaganje u slučaju rata.

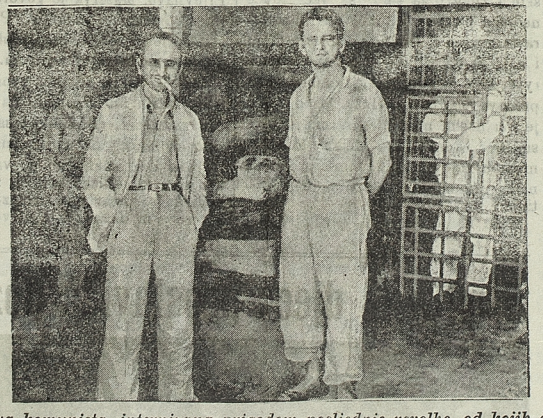
Grozničavo naoružavanje

Atena 28 U Atenu su stigle vijesti po kojima Italija grozničavo naoružava otoke u Dodekanezu. Tako je na Rodos, gdje se već nalazi 22 000 talijanskih vojnika stiglo jučer pojačanje od novih 4200 ljudi i 1200 tona bodljikave žice. Italija je koncentrirala na Rodosu preko 1150 aviona.

Novi blok u Prednjoj Aziji

Bagdad 28. Potvrdjuju se vijesti da će se dojduće sedmice ministri vanjskih posala Iraka, Irana, Afganistana i Turske sastati u Bagdadu u svrhu sklapanja defanzivnog saveza između tih država.

Braziljanski komunisti

Dva komunista, internirana prigodom posljednje revolhe, od kojih je onaj ljevo imenom Paiva trebao da postane narodni komisar, a njegov drug komisar narodne pravde.

Francuska atlantska flota putuje u Zapadnu Afriku

London 28 Jedna od najvažnijih zadaća Edena je nesumljivo to da što bolje sondira teren kod zemalja Male Antante zatim i Turske, Španije i Francuske e da u slučaju rata između Italijo i Velike Britanije spomenute države ponude pomoć ovoj potonjoj. Premda se ne zna za pojedinosti odgovara spomenutih država Velikoj Britaniji ipak prevladava uvjerenje da su one pristale na zahtjev Engleske.

Prema pisanju lista „Daily Heralda" francuski ministar mornarice Pjétri izjavio je da će Francuska za vrijeme januara koncentrirati svoju atlantsku flotu u zapadno afričkim vodama, na način da u slučaju sukoba njezine pomorske jedinice budu u neposrednoj blizini Sredozemnog mora.

Sukob na libijsko-egipatskoj granici

Kairo 28. Ponovno se pronose vijesti da je prekjučer opet došlo do sukoba na egipatsko—libijskoj granici pri čemu je upotrebljeno i oružje.

Ne zna se još za pojedinosti toga sukoba.

Pitanje Dardanela

London 28. Jutrošnji „Daily Telegraph" javlja da je Turska prigodom predaje engleskog cirkulara hediteranskim državama ponovno stavila na tapet dardanelsko pitanje ali ne kao preduslov za izvršenje obaveza u smislu čl. 16 Pakta Društva Naroda. List usput traži od novog ministra inostranih posala Edena da čim prije likvidira nesporazum između Egipta i Engleske.

Bivši vodja njemačkih komunista g. Thällman dolazi navodno pred sud koncem januara.

U Madžarskoj se ponovno uspostavljaju stari naslovi „kr. madžarski tajni savjetnik".

Podmirite pretplatu!

Pod barjakom bratstva

Na bedemima zavjetne jugoslavenske misli, opsjednutim razularenim, destruktivno nahuškanim i vodjeni vulgusom, gordo, neustrašivo i neoborivo sa visoko uzdignutim barjakom jugoslovenstva, pravde, slobode, jednakosti i bratstva stoji, živi i bori se naše Sokolstvo.

Prvo-decembarsko orgijanje zla, koje je u sebi nosilo zeraznu prevratničku klicu, pokazalo da je po čoškovima našeg doma još ima po malo habzburške paučine, da temelji nisu sasvim izolirani od srednje-vjekovnog mema i da nas može pokatkad da povampireni duh Jozue Franka. Rika i divljanje bezumne gomile, izazvala je viteški otklič: Za Kralja, za Narod, za mili Dom!

Danas, u doba nesimpatičnih šovinističkih nacionalizama, koji dovede neke narode do osionih uobraženja (jer ili se gaji kult superiornosti rase ili se pauni antičkim porijeklom i sanja o povratku stare vjekovne imperije ili kočoperi falsificiranom istorijom) pravi, odmjereni, dostojanstveni patrijotizam, onaj koji u narodu podržava svijest sopstvene istinske snage, učvršćuje volju za konstruktivan rad i stremi stalnom napretku primjenjujući i tekovine opšte ljudske civilizacije i kulture, jedina je vaspitna metoda za narod koja nikada sama po sebi neće izazvati sukobe s nikim. Kao plod takvog patriotizma sokolskih ideologa i pregalaca, koji ne traže jeftine i brze uspjehe u kretanju i zbranju širokih masa trenutačne zapaljenih kakovom parolom, niče onaj sitni, trudni rad koji iziskuje mnogo strpljenja, mnoge lične žrtve i mnogo intimnog oduševljenja: rad u sokolskim vježbaonicama. Tu se pri prvoj vježbi sokolskog koraka zasađuje u dušu malog sokolića mladića bratstva i jednakosti, tu će se njegovi mišići podvrgavati racionalnom treningu, a isto vremeno njegova ličnost vajati na takav način da bude slobodan u misli i u uvjerenju, disciplinovan u shvatanju dužnosti, jak u ljubavi prema otadžbini, narodu i Kralju, moralan u svom javnom i privatnom životu, istinoljubiv, spreman, nenametljiv u svom radu, društveno solidaran, nesebičan, sa punim osjećanjem stvarnosti.

Jer Sokolstvo nije samo jedno sportsko gimnastičko udruženje, no organizacija, koja se zalaže za napredak otadžbine, nacije i društva, organizacija koja zahvaća sve narodne slojeve, svrstava ih u stroj i na taj način briše sve društvene razlike, niveliše sve stepene obrazovanosti, prelazi preko imućnosti i položaja, — ono mora da ima i svoj nacionalno politički stav i svoje socijalno osjećanje. Sokolstvo je jugoslovensko. To Sokolsko jugoslovenstvo nije odvaljena kamena litica koju treba tek klesati no najljepši mozaik radjen sa znanjem, osjećajem i duhom. Rasni geniji pokupili su iz duša, iz osjećaja, iz karaktera, tradicija i prošlosti plemena Južnih Slovena najljepše kamenčiće i stvorili djelo koje mora da živi, jer je superiorno svojom ljepotom, snagom i značenjem. Sokolsko Jugoslovenstvo je sinteza svega najboljega, najzdravijeg i najvitalnijeg u pojedinim plemenskim ograncima. To je dovršeno djelo i tu nema više što da se popravlja i izmjenjuje. To je savršeno umjetničko djelo koje Sok. izlaže pred najšire narodne mase i porraća ga riječima istine, stvarnosti i razuma. Sokolsko jugoslavenstvo je jedan trag menat iz slavenskog ciklusa.

U Sokol. društvima rade sve dobi ljudskoga života, sva zvanja i svi staleži ljudske radinosti, sve vjere i oba pola; radi toga ono ima i najširi horizont savremenih ideja i pogleda. Sav taj svijet unosi u sokol. djelovanje nešto od ličnih, staleških i profesionalnih raspoloženja i gledanja i sokol mora da te uplive i sugestije prerađuje i saobražava sopstvenim ideološkim i praktičnim težnjama i da ih u svojoj redakciji predaje.

Zato sav život i rad u narodu, a osobito na selu, sokolstvo prati s najvećom pažnjom i ocjenjuje ga kroz prizmu svoga nacionalizma, izraženog „u nesebičnom, stvarnom i trajnom djelovanju za narodnu cjelinu". Sve mu što se kosi sa narodnim i državnim jedinstvom, sa socijalnom pravdom i vjerskom lojalnošću (a ne trpeljivošću: zlo se može da trpi, a ni jedna vjera u Boga nije zlo), sa slobodom misli i uvjerenja i moralom u javnom i privatnom poslovanju, Sokolstvo se isprsava kao najljući i najborbeniji neprijatelj.

Sokolstvo pošto je moćno, duboko ukorjenjeno, napredno i aktivno ima mnogo protivnika i neprijatelja, pojedinačnih i grupisanih, vodjenih raznim pobudama. Svi ti koji ga napadaju i vrijeđaju bilo otvoreno, bilo izbusije doći će do spoznaje da je ono opšte narodna organizacija sa jasnim i preciznim smjernicama rada i putevima razvijanja. Solidno je organizovano i poslušno svom vodstvu. Nosi crvene košulje, pa pošto u svijetu danas ima i crnih i mrkih i plavih it.d. košulja, to ga njegovi protivnici rade uvrćuju u isto društvo s onim drugima. Tu nema nikakove sličnosti. Crne, mrke it.d. košulje to su partijsko-politički buljuci, oboružani ubojitim oružjem, vodjeni sitnim stranačkim programom, zadojeni ševinizmom i ekskluzivizmom, maženi kao janjičari i skupo plaćeni; polje rada im je ulica. *Crvena košulja* medjutim, *iznad i van svih partijsko političkih grupacija*, drži u trajnoj mobilizaciji *tjelo, duh i dušu* u težnji da se postigne čvrstoća zdravlja, čistoća osjećaja i ljepota misli. Kroz vježbaonice trenira mišiće, razvija spretnost pokreta, gipkost zglobova, ventilira pluća, pojačava strujanje krvi, obnavlja ishranu organa; pred strojem izgovara riječi pune etičke snage i moralne vrijednosti; kroz čitanicu daje pisanu riječ vaspitne tendencije; s pozornice odjekuje živom riječi kulturnog oplemenjivanja; kroz trubu razliješe harmoniju zvukova, kroz horove melodije pjesama. Na selu pod devizom: „Bog, Kralj, domaćin" zalažući se za higijenu čuva zdravlje, šireći prosvjetu podiže k napretku, oživljujući zadrugarstvo vodi boljitku.

To je Sokolstvo u današnjosti, a za prošlost neka govore borbe Jugoslovenskih legija, patnje iš kazamata i smrti sa vješala.

Bošić

MASARYKOVA „AQUA PUMPATUM"

To je već lijep niz godina, piše Vojta Lev u svojim uspomenama na T. G. Masaryka. Tada je Mararyk imao još krasnu mrku bradu i možda ni jednu kosu na glavi sedu. Ali već tada je stajao na čelu borbe za moral i pošten e u javnom životu. Saznali smo da Masaryk to leto provodi na edmoru na evangeličkoj parohiji u Kruc mburku. Štaviše jedan od nas ga je vidio u Borovoj, kako sjedi pod grobljem kod borovske crkvice i posmatra kraj. O tom nam je pričao kao o svojoj velikoj sreći.

Tadašnja naša socijalno demokratska organizacija u Pribyslavu nije bila baš jaka. Nekoliko tekstilnih radnika, nekoliko malih zanatlija — to je sve što je tada u Pribyslavu donekle kretalo javni život. Sve nas je uzdrmala vijest, da Masaryk boravi među nama. Moramo ga vidjeti, rekli smo sami sebi i zbog toga smo se već iduće nedjelje pješke uputili u Žďar na moravskoj granici (osam sati pješke tamo i natrag) da vidimo i čujemo Masaryka, koji je tamo na javnom zboru predavao narodu o Husu. Osvojio nas je i u našim mladim glavama je nikla smjela i skoro luda ideja: Masaryk mora u Pribyslav i mora predavati nama radnicima, socijalnim demokratima.

Našu ideju smo povjerili jednom naprednom čovjeku iz višeg društva u Pribyslavu, apotekaru. On je pristao i na našu veliku radost je štaviše o bečao, da će čitavu stvar finansirati. I tako smo odmah drugog dana pisali Masaryku. Da sve bude još svečanije pozvali smo urednika „Prosvete naroda" iz Pardubica Hajna i iz Njemačkog Broda druga Zvolaneka. Prof sor Masaryk je s velikom pripravnosti obećao da će doći. Čekali smo na stanici i spremali smo se da ga što bučnije dočekamo. Kad je međutim Masaryk izašao iz voza, niko od nas nije imao hrabrosti da ga osloví. Samo smo ćuteći poskidali šešire i pratili smo ga izdaleka. Uvečer je održana skupština u Besedi i slava je bila ogromna. Dvorana je bila u pravom smislu riječi nabijena. Došli su ne samo radnici, nego su došli i najotmjeniji pretstavnici javnog života u Pribyslavu. Masaryk je govorio, govorili su i Haju i Zvolanek. Poslije sastanka je priredjen prijateljski razgovor sa zajedničkom večerom.

Ja, kao jedan od povjerenika radnika, nisam bio spreman na taj svečan završetak. Sastanku sam prisustvovao tako, kad sam napustio rad. A kako sam naknadno pozvan na razgovor i zajedničku večeru, žurio sam kući da se presvučem. Na zajedničku večeru sam došao, kad su već svi sedjeli za stolom. Vidio sam da za mene nema ni jedne stolice prazne. Jedino je na lijevoj strani profesora Masaryka bila prazna jedna stolica, ali ni u snu nisam mogao pomisliti da sjednem pored njega. Otkuda da ja, običan radnik, sjednem pored profesora tako slavnog imena! Ali profesor Masaryk je primjetio moju zabunu, nasmijao se i rekao je: „Nemate gde da sjednete? Onda sjedite ovde pored mene". Na to sam dakle sjeo, ali razumije se, da s Masarykom nisam počinjao razgovor. Samo sam se pretstavio, Masaryk mi je stisnuo desnicu, dobro me je pogledao svojim plavim očima (a te oči su — izgledalo je — pronicale čovjeku do dna duše) i time je razgovor među nama bio završen.

Ali za to sam bio svjedok šaljivog događaja, koji svjedoči ne samo o čvrstim Masarykovim apstinentskim principima, nego i o njegovom dobrom humoru, koji nikada nije podbacio. Za vrjeme večere je posluživao hotelijerov sin. Sve je posluživo dobrim plzenjskim ili mesnim pivom, samo je pred Masarykom bilo prazno „Šta želite da pijete, gospodine profesore?" — pitao je hotelijerov sin. Masaryk je podigao pogled. Nasmijao se: „Znate šta?" — rekao je, „dajte mi aqua destilatum (namjernol)" Hotelijerov sin se zbunio. Očigledno nije razumio to latinsko ime obične destilovane vode. „Vi ne znate šta je to?" — zapitao je Masaryk. „Onda dakle, to je soda, znate? Donesite mi!"

Hotelijerov sin je otrčao. Vratio se s vješću da sodu nemaju, baš je istekla.

„Pa ne mari ništa", — odgovorio je profesor, — „donesite mi onda aqua pumpatum".

Nova zabuna hotelijerovog sina.

„Opet ne znate šta je to? Dakle, to je obična voda", — smijao se Masaryk. Hotelijerov sin je shvatio, uzeo je čašu, izašao je u dvorište i natočio je vodu iz bunara, koju je postavio pred profesora Masaryka.

Videvši to doktor Drož iz Žďara, koji je sjedio na drugoj strani, uzviknuo je: „Ali gospodine profesore, tako se neće nikada ugojiti (dr. Drož sam je bio velike, korpulentne figure) Popijte nekoliko plzenjskih, pojedite dobre dvije večere i to će vam dobro doći. Tako ćete stalno biti sve moršaviji".

Svi su se tome smijali, smijao se i Masaryk, ali uprkos upozorenju dr. Droža ipak je ostao kod svoje „aqua pumpatum".

Tako sam prvi put vidio i upoznao Masaryka.

C.

5 miljona djece proslaviše Božić

U svim njemačkim gradovima, a i na selu priređene su božićne svečanosti za siromašnu djecu, sa strane uprave zimske pomoći. Bilo je priređeno 30.000 slava, kojima je prisustvovalo 5 miliona djece. Naša slika prikazuje detaj sa svečanosti u berlinskoj četvrti „Horst Wessel", gdje Dr. Goebbels djeli djeci čokoladu. Do njega sjedi Görlitzer, a sasvim desno Helga, ministrova kćerkica.

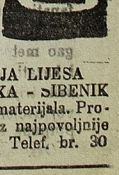
PAZI!

Svo Pokućstvo

koje se nalazi na skladištu prodajem uz najnižu cijenu i na otplatu.

OTO GRABOVAC

ŠIBENIK, Nova palača S. Šare

„ILS" INDUSTRIJA LIJESA TVORNICA SANDUKA - ŠIBENIK

Skladište svakosvrsnog materijala. Prodaja na veliko i malo uz najpovoljnije dnevne cijene i uvjete. Telef. br. 30

Godišnja skupština liječničkog udruženja

Šibensko liječničko udruženje održaće svoju glavnu godišnju skupštinu u utorak 31 t. m. u 17 sati u salonu hotela „Krka". Dnevni red je slijedeći: Pozdrav predsjednika, izvještaj blagajnika i tajnika, apsolutorij, biranje nove uprave i eventualije.

Krađa brodskog pečata

Zapovjednik parobroda Jadranske plovidbe „Kozjak" prijavio je policiji da mu je na dan 23 t. m. neka nepoznata osoba ukrala brodski pečat. Krađa se desila oko 8 sati, a pečat se nalazio u kabini II klase u jednom stolu.

Pošto postoji sumnja, da kradljivac vjerovatno namjerava da učini neke zloupotrebe sa ovim pečatom to se obraća pažnja građanstvu na ovu krađu.

Napadaj na ulici

Prije neki dan je Baica Špiro Jerkin radnik iz Šibenika, izašao sa svojom vjerenicom u šetnju. Kada su došli do radnje Finci iznenada ih je bez ikakvog povoda napao pogrdnim riječima Bujas Ivan Mi.in. Srećom u blizini se našao jedan policajac, koji je prišao i odstranio razjarenog Bujasa koji je izgleda imao namjeru i fizički da napadne Baicu.

Napadač će biti policijski kažnjen zbog narušavanja javnog reda.

„Kneginja Ljubica" slavi „Materice"

Šta su materice?

Praznik Materica po starom crkvenom kalendaru pada uvijek u drugu nedjelju pred Božić, dok je nedjelja koja dolazi neposredno pred Božićeve praznike posjećena očevime i u narodu je poznata pod imenom „Očići". Oba ova dana su, u stvari, intimni porodični praznici, u kojima su predmet i središte pažnje *djeca*, a ne roditelji.

Suština praznika su roditeljski pokloni djeci, koji se daju uz jedan jednostavni, ali topli ceremonijal, pun dječjeg smijeha i poklika radosti, a gdje djeca vezuju roditelje i ovi se poslije otkupljuju darovima.

Ovaj drevni običaj, naročito o Matericama, veoma je rasprostranjen u nekim krajevima u unutrašnjosti, osobito u Srbiji i Vojvodini. Za sirotu djecu koja nemaju roditelja, ili su im ovi veoma siromašni, razna humana društva, naročito ženska, priređuju javne proslave Materica, na kojima i ovaka djeca dobivaju poklone.

Kao mnogim lijepim običajima naše starine, ovdje na primorju se i tom običaju zameo trag. Šibenski pododbor gospođa „Kneginja Ljubica", imajući u vidu teška vremena i bijedu u kojoj žlvi veliki broj varoške i seoske djece u našem gradu, riješio se da ove godine prvi put proslavi praznik Materica i da tom prilikom, prema svojim i za tu svrhu sakupljenim sretstvima pomogne u hrani i odijelu što veći broj sirote djece i bijednih mališana.

Akciju vode g-đe Prostran i Rakasović, koje se preporučuju plemenitim osobama kojima će se u tu svrhu obratiti. Proslavā će se, u najskromnijem vidu, obavitt u nedjelju 29 o.mj. u 11 sati, u školi Bovan-Kovačević. Ulogu majke će vršiti i poklonima se „odrješivati" g-đa Draginja Đorđević, majka Nj. Pr. episkopa g. Irineja.

Pristup slobodan. xx.

širite »TRIBUNU«

Na znanje!

I ako u teškim finansijskim prilikama, ipak smo za božićni broj dali 14 stranicama sa odličnim sadržajem. Nažalost dosta materijala nije moglo ući, koliko zbog pomanjkanja prostora, toliko i zato što nam članci nisu bili na vrijeme poslati, ili pak nisu na vrijeme stigli. Nama je to žao i mi ćemo se truditi da u par idućih brojeva uvrstimo ove članke.

UREDNIŠTVO

Iz policije

Za vrijeme božićnih blagdana nije se desio u Šibeniku nikakav veći policijskt prekršaj. Nekoliko pijanih ljudi, nekoliko svađa i sličnih stvari, to su svi prekršaji koji su se desili tokom zadnjih blagdana. Na par mjesta došlo je do malo žustrijih sukoba, koji su se uvijek svršavali samo rječima, zahvaljujući najviše budnoj pažnji policijskih organa i njihovom blagovremenom mješanju.

UDRUZENJE TRGOVACA za srezove Šibenik i Biograd n/m

Časti se obavjestiti svu gg. imaoce radnja trgovačkog karaktera na području srezova Šibenik i Biograd n. m. da je Upravni odbor u smislu Raspisa I zbora vijećnika Trgovinsko Industrijske Komore u Splitu pod br. 2 od 10. decembra 1935. nadležnog Glavnog Biračkog odbora iste Komore dostavi-o biračke liste mjesnim birackim odborima Šibenik, Skradin, Tijesno, Biograd n. m. i Zemunik i da će sa strane istih mjesnih birackih odbora povraćeni primjerci biti izloženi za Šibenski srez u kancelariji ovog Udruženja u Šibeniku, a za Biogradski srez u kancelariji Povjereništva istog Udruženja u Biogradu n. m. i to za vrijeme uredovnih sati od 9-13 i od 16 19 sati na uvid svim interesentima *od 5 do 19 januara 1936.*

U ovom vremenu od 5. do 19. januara 1936. mogu se podnijeti reklamacije Glavnom birackom odboru izravno ili preko nadležnog mjesnog birackog odbora samo pismeno i sa uredovnim dokazima, da su navodi reklamacije istiniti.

JEDAN GOSPODIN IZGUBIO JE U gradu kombinirane naočare sa okvirom od zlata double položene u jednoj kutiji.

Poštovanom nalazniku bit će udjeljena nagrada. — Obratiti se na uredništvo.

Prodaje se nova vrlo solidno zidana jednokatnica sa 2 stana i vrtom u Vârošu, nedaleko od nove gimnazije. Uslovi i cijena vrlo povoljni.

Adresa u uredništvu.

Za 20 Dinara dobivāte u Tiskari E. Vitaliani i Sin — Šibenik 10 kg. dobrog novinskog papira za omotovanje.

Rodoljubi Šibenika!

Kao pretsjednik Hrvatskoga Starinarskoga Društva u Kninu otkopao sam g. 1909 u Bilicama, tik uz prokljansko jezero, starokršćansku baziliku, koja je neko kratko vrijeme bila upotrebljena i od starih Hrvata. Znamenitost te bazilike već je priznata u domaćima i stranim stručnim publikacijama.

Ali sam prije toga, još g. 1892, dakle pred 43 godine, proučavao sa starinarskog pogleda Donje Polje i Morinje kod Šibenika. Tom prilikom opazio sam kod crkvice Sv. Lovre, u Donjem Polju, jedan oveći ulomak sarkogafa sa starohrvatskom pleternom ornamentikom ukrašena, i više drugih sličnih ulomaka nutarnjeg ukrasa tu porušene davnije crkve. Te sam predmete naumio bio pohraniti u muzeju hrvatskih spomenika u Kninu, ali su poradi takmičenja dospjeli u državni arheološki muzej u Splitu, gdje se i danas nahode. (Vidi „Vijesnik Hrvatskoga Arheološkoga Društva u Zagrebu" g. 1892, str. 28.).

Od tog doba više sam puta hodočastio k spomenutoj crkvici, a predzadnji put pred 8 godina u društvu velezaslužnoga povjesnika Šibenika don Krste Stošića. Pri tom hodočašću svaki put sam smišljao načia kako da tu budu provedena starinarske iskopine, ali me je priječilo sujevjerje seljana u Jadrtovcu, koji tu pokapaju svoje mrtvace, a ovo sujevjerje kod njih, jednako je kao i svagdie drugdje kod nās, o tobožnjoj zloj godini i drugim vremenskim nepogodama, ako se u grobije kreće. pa to bilo i u naučne svrhe.

Zahvaljujući ljetošnjoj reklami, da se je tekom gradnje Jadranskog turističkeg puta naišlo u Morinju na ruševine jednog benediktinskog samostana, i premda sam navikao slušati slične reklame, koje nauči nanašaju više štete nego koristi, ipak nisam mogao odoljeti, a da ne pogledam i uvjerim se kako je moje predjašnje proučavanje Morinja površno bilo, te ostadoh slijep i nevidjeh ruševine spomenutog samostana. Tom pnbudom pošao sam dne 6 listopada ove godine u Morinje. Pri tom obilasku pridružise mi se prije spomenuti don Stošić, prof. gimnazije g. Frano Dujmović i mladi diplomirani filozof arheolog g. Ostojić, i sva četvorica suputnika ostadosmo uvjereni, da one neznatne ruševine, za koje se reklamisalo, nemaju skoro nikakve starinarske važnosti.

Vraćajuć se sa suputnicima iz Morinja posjetismo i crkvicu Sv. Lovre u Donjem Polju, i na prvi pogled, ostadosmo ugodno i neugodno iznenađeni. Ugodno, jer smo primjetili, da su seljani Jadrtovca, ne osvrćuć se na nahrćene predrasude, već počeli starinske grobove otvarati u nakani da napuste dosadanji pohvalni način pokapanja mrtvaca pod takokrćene bogumilske stećke, kakovih je i oko crkvice Sv. Lovre mnogo bilo, da ih zamijene, ne znam kako bi ih nazvao, modernima.

Ovo ugodno iznenađenje još je veće bilo kad opazismo po grobliu nekoliko razbacanih arhitektonskih i epigrafskih ulomaka iz doba negdašnje hrvatske samostalnosti. Ove ulomke odmah brižno sakupismo i u svoja kola smjetismo, da ih u Šibenik prevezemo.

Nakon toga ushićenja, stadosmo bolje razgledati što su seljani Jadrtovca, iz neupućenosti, sa starinskim spomenicima učinili, i to se je nas bolno dojmilo. Sadeć po importiranom brāčkom ili korčulanskom kamenju, što su ga tu našli i u obzidu, a navlaš na ulazna vrata groblja uzidali, zaključismo da to kamenje mora da su ostaci starinskih spomenika. Seljani Jadrtovca ovom prilikom učinili su ono što se po nekoj žalosnoj navadi, skoro svagdje i u svim vijekovima činilo, naime da poznije generacije iz spekulativnih gradjevinskih svrha ruše spomenike predaka! Koliko je ovom prilikom kod crkvice Sv. Lovre starinskih spomenika propalo, to nam ona nijema, uzidana kamenja ne znaju kazati, ali je jasno, da se je i tu isti proces o petovao! Učiniše seljani Jadrtovca o.o, što se i u samome Šibeniku prije činilo, kako sam to naveo u spomenutom „Vijesniku" g. 1892, str. 28; naime tu rekoh... „samo bilježim no, da zadnje godine pri rušenju građanskih bedema kod samostana Sv. Frane našlo se tri ornamentalna kamada iz naše narodne samovladavine. Ovo su, u koliko je nama poznato, prvi ulomci do sada, što su u Šibeniku nasasti iz naše davnijeg doba".

Nadalje nas se je bolno dojmilo, što su seljani Jadrtovca prekrčili nešto manje od polovine starinskoga groblja, i što je stoga taj prekrčeni dio za nauku propao.

Kod ovih bolnih činjenica, nas četvorica saglasismo se, da se don Stošić, kao povjesnik Šibenika, zauzme kod nadležnih vlasti da bude zabranjeno svako daljnje uređenje groblja bez nadzora kojeg stručnjaka, premda je to uređenje bilo u završnoj fazi.

Nadalje odlučismo tu provesti iskopine, a u tu svrhu moliti za potporu darežljivost rodoljubnih Šibenčana. U ovom smislu don Stošić je isposlovao neki sitni prilog od općine, jer ona, nahodeći se u najtežim financijskim prilikama, zaista nije mogla što više podariti. Sa tim sitnim prilogom se je pod marnim nadzorom gg. prof. Dujmovića i Ostojica, kopalo i to kopanje dalo je predvidjene utjesljive uspjehe; još bolje nam je učvrstilo nadu, da će se tu još mnogo toga naći za razjašnjenje povijesti crkve Sv. Lovre dotično Šibenika.

Ali kako prije rekoh, za nastavak iskopina treba prije svega namaknuti potrebita novčana sredstva i u tu svrhu u prvom redu zakucati na srca rodoljuba u Šibeniku.

RODOLJUBI ŠIBENIKA! Vaš se grad iz ponosa, obično, zove grad Krešimira, mislim za to, što bi Petar Krešimir Veliki na sami dan Božića god. 1066 *„okružen svojim nećakom hercegom Stjepanom, ostalim velikašima kraljevine i gotovo čitavim hrvatsko-dalmatinskim episkopatom, naime splitskim nadbiskupom Lovrincem, Zadarskim biskupom Stjepanom, kninskim ili hrvatskim Reinerom, trogirskim Ivanom, belgradskim Dragom, rapskim Dragom i osorskim Petrom, držao u Šibeniku veliki zbor. O ovome zboru ostala nam je jedina uspomena što bi tom prigodom kralj Petar Krešimir dao novom samostanu Sv. Marije u Zadru kraljevsku slobodu, (regiam libertatem) što ga je njegova sestra* (sorer mea), pravije rodjakinja, *Cika osnovala."*

Osim navedenoga slučaja nije nam ostalo išta više zabilježeno o tom zboru, kakvom u hrvatskoj povijesti ne bješe primjera, upravo s toga, što svi hrvatsko dalmatinski biskupi — skoro nevjerojatno — na sam Božić ostavljaju svoje katedrale i okupljaju se u Šibeniku, oko svoga kralja, valjda, kako Dr. Šišić napadje *„da se tada radilo o velikim krupnim državnim poslovima, ali kakovih toga naža lost ne znamo"*, a ja nadodajem: teško da će se ikada znati!

Dapače i izvorna povelja samostana Sv. Marije u Zadru, na koži pisana, rano je postradala, te se sada čuva u spomenutom samostanu jedino prijepis na koži iz XII. vljeka. Napomenuti je, da nije samo postradao izvornik ove povelje, nego postrada većina izvornih povelja ili darovnica svih hrvatskih vladara, tako da ih od 28 poznatih, broj se njihov, uslijed kritičnijeg proučavanja, sveviše smanjuje, te nam ostaše samo njihovi prijepisi.

Sabor hrvatskoga kralja Stjepana II, nećaka kralja Petra Krešimira, održan kod Šibenika („apsud castrum Sibinico*") ne spominjem, jer je izvornik odnosne darovstnne, koji taj sabor spominje, propao, a vjerodostojnost je prijepisa jako uzdrmana.

Ovome udesu propadanja podlegoše i spomenici hrvatskih vladara i drugih velmoža, što su i na kamenu pisani. Ali, srećom, dok su one pisane na koži miševa i tarnice izglodjale, ove na kamenu zub je vremena većinom pa-

kosna ruka i neznanje uništavalo, ipak ujmiše se njihove škriljke. I ove škriljke, najnovijeg vremena, naša starinarska društva marno sabiru i slijepljuju te iz njih čitaju znamenite uspomene, koje su bile osudjene na vječitu propast, o čemu budi nam primjerom sarkofag hrvatske kraljice Jelene na Solinu, koje epitafij slavni je Bulić iz stotine sitnih škriljaka popunio i pročitao.

Takovu udesu propadanja, pisanih spomenika na kamenu, podlegoše i spomenici kod crkvice Sv. Lovre u Donjem Polju. I tamo je sve polupano: starija crkva skoro do temelja porušena, a od sarkofaga, najvjerojatnije jednog hrvatskog vladara ili veoma imućnog kriktora crkve, samo ostadoše prebijeni ulomci.

Ja i vrijedni moji saradnici riješismo se, da precstali dio grobljа pomno pretražimo i svaki najsitniji ulomak sakupimo, te nam neće biti teško, na temelju sakupljenih ulomaka, napisati jednu svijetlu stranicu najdavnije hrvatske prošlosti i ustanoviti ime onog hrvatskog velmože, koji je u sarkofagu bio pokopan.

Da se namaknu potrebna novčana sredstva, ja sam na sebe tu najtežu zadaću preuzeo, dok ćemo sav ostali rad dogovorno sva četvorica saradnika izvoditi. Sve predmete, naravno, što budemo tu našli, ostavit ćemo na slobodno raspolaganje staratelјima crkvice sv. Lovre.

Tihi način da se namaknu ta sredstva bio bi, da lično zakucam na vrata imućnijih rodoljuba u Šibeniku, jer čvrsto vjerujem da me ne bi nijedan odbio. Ali mojih skoro 80 godina starosti ne dozvoljavaju mi, da se penjem uz stepenice pojedinih kuća. Drugi, bučniji način, bio bi, da se prislonim na kojem prometnijem mjestu grada, i, tu, poput kakva kljasta ili hroma ubogara, prolaznicima pružam ruku, da mi udjele milostinju u nahrčenu svetu svrhu. Ali, opet u ovo zimsko doba, kad u mojim staračkim žilama i o ilistaku teško struji zaledjena krv, ne mogu se, bez opasnosti, ni na ovaj način odlučiti.

Pri ovim dvoumicama moram se prihvatiti najobičnijeg načina, a taj je ovaj javni poziv na Vas, rodoljubi Šibenika! Da ovaj poziv postigne brzi odaziv, u prvom redu, upravljam ga na ogranak H. P. K. Društva „Napredak" i na Rotary klub u Šibeniku. Za to obje ove dične ustanove najljubeznije molim, da svaka u svom krugu, započne sabiranjem milodara u svrhu iskopina kod Sv. Lovre u Donjem Polju. Sabrani novac neka naslovna društva polože na svoja imena kod Gradske Štedionice u Šibeniku, a nas ćemo se četvorica saradnika, s njima darovateljima lako sporazumiti, kako da taj novac bude časno i korisno uložen.

Nadam se da će svi naši darovatelji moći ponosno pogledati na uspjeh tog našeg povjesno arheološkog rada. Uvjeren sam da će takodjer ti darovatelji odslije pobožnije gledati na čednu seosku crkvicu Sv. Lovre u Donjem Polju, pokraj koje su do sada skoro nehajno prolazili: ona će odsad, u oskudici dosad poznatih starohrvatskih spomenika u Šibeniku, sa pjesnikom Preradovićem moći kazati: *„Bar se u tih hridi, — trag našoj prošlosti vidi!"*

U Kninu, na Božić 1935 (Godišnjica sabora Petra Krešimira Velikoga 1066).

fra L. Marun.

SPORT

Osvit-Split (Split) 2:1 (1:1)

Već odavno nismo gledali u Šibeniku neku ozbiljniju utakmicu. Poslije završenih eliminatornih utakmica za državno prvenstvo nastupio je kod „Osvita" jedan mali odmor, koji je prekinut na drugi dan Božića jednom lijepom i potpuno zaslužnom pobjedom. Odmah moramo naglasiti, da je rezultat trebao biti mnogo veći u korist Osvita i prema nadmoćnosti na terenu i prema situacijama pred golom. Mokar i blatnjav teren dostá je smetao igri, a duvao je i vjetar te bilo je dosta teško igrati. Treba istaći da je cijela igra protekla u prijateljskom tonu, osim jednog grubog i nepotrebnog faula počinjenog na Fančeviću, cijela igra je prošla vrlo fer.

Mislim da nećemo pogriješiti ako kažemo da je „Osvit" jučer dao jednu od svojih najboljih igra. Dobra kombinatorna igra koju je jučer dao, jedna je od vrlo rijetkih do sada. Čini nam se, da za ovo, pored ostalih najveću zaslugu ima half linija a naročito centar-half Sunko koji je bio najbolji igrač na terenu. Sve mu je polazilo za rukom i svuda je stizao. Uspješno je pomagao odbranu, i dobre lopte slao navali. I kao cjelina tim je dobro funkcionisao. Kombinatorna igra sa kratkim dodavanjem i brzim osvajanjem terena, učinila je da su domaći većim dijelom, naročito u II poluvremenu, bili jako nadmoćni. U navali su Mirko Rončević a docnije i Cenić sasvim podbacili. Rončevića ništa nije polazilo za rukom. Izgleda da je bio sasvim indisponiran za igru. Cenić je takodjer pred kraj podbacio. Taj igrač je dosta veliki pozer, uz to spor i neaktivan, Malo više vrednoće i hitrine nebi mu škodilo. Ostali su uglavnom zadovoljili potpuno: trudili su se svi i mora se priznati sjajno su izdržali 90 minuta na onako teškom i blatnjavom terenu. U II poluvremenu na golu je branio rezervni golman mjesto Fančevića, a beka je igrao Žaja mjesto Rončevića.

„Split" je dao dobru kombinatornu igru. Svi igrači igraju dobro glavom, ali je većina fizički dosta slaba. Moraju zahvaliti najviše velikoj nesreći Osvitove navale da nisu poraženi sa većim brojem golova.

Za „Osvit" je oba gola dao Peričić od kojih je naročito onaj drugi bio vrlo lijep. Za „Split" je izjednačilo desno krilo.

Sudio je odlične g. E. Damiani. Sve njegove odluke bile su na svom mjestu.

Publike nažalost nije bilo mnogo. Šteta jer ovako ljepu i interesantnu utakmicu nismo odavno vidjeli u Šibeniku.

Benkovac

Iz trgovačkog udruženja

Predizborne pripreme. — U udruženju trgovaca vrše se pripreme za komorske izbore. Do sada se tri lica najviše interesuju o izborima, pa po tom izgleda da se iste imaju namjeru kandidovati za vijećnika.

Zahvala g. Dr. Kožulu. Na zadnjoj sjednici uprave donijet je zaključak da Udruženje pismeno zahvali ministru građevina g. dr. M. Kožulu na njegovu zauzimanju za konačno rješenje zemljoradničkih dugova. Iz ovoga se vidi da se između više projekata ovamošnjim trgovcima najviše onaj g. Dr. Kožula.

Pojačanje noćne straže. — Zbog bojazni da bi se preko zimskih mrkih noći mogla desiti u varošici koja provalna krađa, uputilo je Udruženje trgovaca molbu na nadležnu vlast da se pojača noćna straža u tolikoj mjeri, da bi provalna krađa bila isključena. Ovakove krađe su se minulih godina znale desiti.

Istom prigodom je zamoljena i Općina da poradi kako bi varošicâ cijelu noć bila osvjetljena na položajima gdje se nalaze trgovačke radnje, eda bi i svijetlost doprinjele njihovoj bezbijednosti.

Mićun M. Pavičević — Zagreb:

Crnogorci u anegdotama

KNJIGA SVE ZNA

Spásoje Popović, sa Međuna, iz Kuča, krenuo u selo Momče, radi krštenja djeteta. U selu Zagrebu stiže Djura Petrova Radoševića iz Bratonožića. Bješe pučinuo na jednom kamend ukraj puta:

— Pomága ti Bog Djuro!

— Dobra ti sreća pope Spasoje!

— Ako Bog da si krenuo?

— U Jovana Radonjina, u Momče, da budem kum njegovu sinu.

— I ja idem da krstim to dijete.

— E baš mi je milo da idemo zajedno.

— No znaš li što je pope Spasoje! Moj kum je velika prasica, da se takve nije radjalo u kućku goru; a bogat je. Ima medovine, koju krije na petar-tavan, da nije gora od najbolje rakije. I dajem ti poštenu riječ, neće nám od nje donijeti ni pola oke. Kažujem ti, da znaš unaprijed, i da ne ostanemo žedni.

Došli kući Jovánovoj, krstili dijete i dobro se najeli mesa, sira i skorupa. Donio im Jovan na trpezu jedva pola oke medovine. Ispili je i gledaju se.

— Imaš li Jovane još od ovoga pića?

— Ne, pope Spasoje, ta mi kuća od oguja ne izgorela.

Djuro, koji je dobro poznavao kuma, okrene se popu i upita ga:

— A nosiš li ti pope Spasoje onu svetu knjigu, koja sve zna?

— Nosim vazda, Djuro.

— A da nu vidji, brade ti, hoće li ovo moje kumče biti dobar čovjek?

Pop uze trebnik iz torbe, i tobože počne prelistavati, pa odgovori:

— Biće dobar čoban i imat će dugi vijek.

Ocu i majci bi povoljan taj odgovor, ali medovinu ne donesoše. Pop Spasoje se ponovo zagleda u knjigu i reče:

— Hvala Bogu, Djuro, ova mi knjiga káže, da u kući u kojoj sjedimo, ima dobroga i jakoga pića, vino nije, rakija nije, ali je nešto i sladje i ljepše od njih oboje.

Jovan se poče kleti i preklinjati, da nema.

Pop Spasoje:

— Ova sveta knjiga ne može lagati nikad me dosad nije prevárila. U njoj stoji da gore na tavanu ima puno bure slatkoga pića. Daj mi stube, da vidim je li istina. Kad su se pop i Jovan pripeli na tavan nadju puno bure medovine.

— Šta je ovo Jovane?

— Eto — medovina, za koju ja nijesam znao.

Skinu bure sa tavana i pop Spasoje i kum Djuro počnu jedan drugome nazdravljati. Kad su prvi kokoti zapjevali bure je zvonilo prazno, a oni se rastali smijući se i posrćući.

MIRKO I BOŽINA

1852 godine Božina Radovanov Petrović, iz Kuča sastao se sa vojvodom Mirkom Petrovićem u Žagarač:

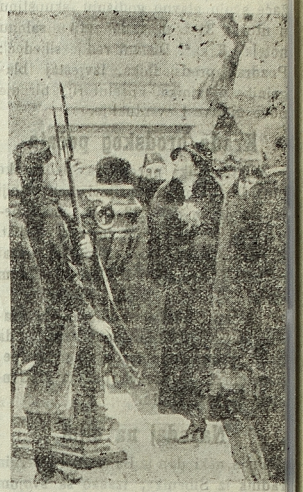
— Božina, na nas je udarila velika turska sila, pa hoćete li vi Kući doći, da nam pomognete.

— Hoćemo vojvoda, jer tebe je nuzda danas, a nama može doći sjutra.

— I treba da dodjete, da se naučite od Crnogoraca kako se treba biti sa Turcima, jer smo mi počeli davno još na Carev Laz.

— Boga mi vojvoda, mi smo Kući mnogo prije od vas počeli, da se bijemo sa Turcima. Malo i Veliko Orljevo i Rašova Kula prije su bilo no vaš Carev Laz. Kad su se Kući na tim mjestima klali sa Turcima vama je

Dan burme u Italiji

Pred grobom neznanog junaka Rimu obavila se ovih dana ceremonija predaje zlatnih burma sa siromašnih talijanskih žena. Prva je pristupila kraljica koja je dala svoj i kraljev prsten, a u zamjenu primila željezni na kojem piše: „Sve zlato za domovinu — 18-XI 1935". To je dan kada su sankcije stupile u snagu.

rikao odža na Cetinje, odža u Cekinje, a kadija na Obod. Ja sam tebe privio krem na pušku, a ne ti meni.

Vojvoda mirko planu:

— Držte ga, perjanici. Uzmite mu oružje i vodite ga svezanoga na Rijeku Crnojevića. Tamo ćete mu davati samo sto drama hleba i sto drama vode na dan. Naredba je odmah bila izvršena.

Božina zamoli stražara od tamnice da izvijesti njegova prijatelja Vukčevića u Lješanskoj Nahiji, da bi mu tajno donosio potrebnu hranu, da ne umre kao pas od gladi. Stražar je ispunio Božinino molbu. Vukčević mu tajno donosio svega izobilja i spasao mu život. Dolazi Knjaz Nikola na Rijeku Crnojevića i naredjuje, da izadju pred njim svi zatvorenici:

— Što si ti ovdje Božina?

— Upitaj svoga oca, Gospodaru.

— Što je skrivio?

Rekao mi je medju Crnogorcima da je bolji od mene i da me je on učio kako treba voditi borbu protiv Turaka.

— Rekao je istinu, jer su Kući još za doba vojvode Radonje prvi podigli ustanak protiv Turaka. Božina da si slobodan i idi, pa mi dovedi pet stotina Kuča, da nam pomognu u boju protivu Omer-paše.

— Hoću, ali treba imati neku bijegu na kapu i nešto za pojas, jer nije Mirko sve oduzeo.

Knjaz mu pokloni grb kabadahija dvije puške i pet napoleona u zlatu. Božina dolazi medju Kućima i klikće iz svega glasa:

— Ko će samnom, neka ide zanom.

Istog dana skupilo se oko hiljadu petstotina Kuča, koje je Božina preko vodio i sa njima se borio na Meteriz u Riječkoj Nahiji protivu Turaka.

Prodava se uz vrlo jeftinu cijenu: jedna Verthein blagajna veličine 126×74×6 pisaći stroj MERCEDES sa svojim stolom, ručna kolica, jedna mramorna ploča 40×69. Rotary ciklostil i jedan salotin kožnatim foteljima.

Obratiti se u tiskari.